

Celstraf voor bankier, wie volgt?

In het licht van de positieve start van 2007, bevestigden wij onze verwachting van een winst van 280 miljoen euro”, aldus het persbericht van de Duitse industriebank IKB van 9 juli 2007. Verder staat er letterlijk dat de beginnende orkaan op de Amerikaanse hypotheekmarkt nauwelijks impact zou hebben op de balans. Amper tien dagen later moest de Duitse overheid het door giftige activa geslagen gat in de balans van

IKB met miljarden euro's stutten om een faillissement te voorkomen.

Mag dit? Nou, nee. Vorige week deed een rechtbank in Duitsland de uitspraak dat voormalig IKB-topman Stefan Ortseifen een voorwaardelijke gevangenisstraf van tien maanden krijgt, de eerste keer in Duitsland dat een bankier (voorwaardelijke) gevangenisstraf krijgt. Bovendien moet Ortseifen van de rechter 100.000 euro overmaken naar een goed doel. De rechtbank acht het 'mooi weer'-bericht misleidend omdat het een overduidelijk ("all clear") signaal naar de markt gaf over IKB's risico, dat niet overeenkwam met de werkelijkheid. Het was bij het schrijven van het persbericht al duidelijk dat een dochter van IKB miljoenen euro's moest afschrijven, en dat er meer afwaarderingen op komst waren.

Spill, baby, spill

Wie kent hem nog, de arrogante en egocentrische **J.R. EWING** in de soapserie *Dallas* uit de jaren tachtig? De oliebaron die in staat was zijn tegenstanders genadeloos te besodemieteren om ze vervolgens in hun gezicht uit te lachen, dook onlangs weer op in een reclamefilmje van SolarWorld, verkoper van zonnepanelen. Hierin belt J.R. met rivaal Cliff Barnes en wenst hem succes met het boren naar olie, om vervolgens op te hangen, hem lachend voor idioot uit te maken en 'shine, baby, shine' te roepen naar de zon. De camera draait naar de zonnepanelen op zijn dak.

De kreet is een directe verwijzing naar 'drill, baby, drill', een door Republikeinse politici in

de Verenigde Staten gebruikte slogan om het belang van de binnenlandse olieproductie te benadrukken. Onder meer Sarah Palin mocht hem graag gebruiken. Sinds de olieramp in de Golf van Mexico is de slogan minder populair.

Democratische politici herinneren hun tegenstanders nu aan hun energievisie met de parodie 'spill, baby, spill' of zelfs 'kill, baby, kill'. De democratische president Obama was al een voorstander van investeren in duurzame energie. Maar dat er eerst een ramp voor nodig is om door te pakken getuigt van een opportunistische dat natuurlijk weer net zo Amerikaans is als J.R. Ewing zelf. ■

Doodzonde. Verschrikkelijk voor de mensen. Nederland is een fabelachtig bedrijf kwijt.

KEES VAN LEDE,
 OUD-TOPMAN AKZONOBEL OVER SLUITING
 ORGANON IN NRC

De gebeurtenissen vertonen opvallend veel gelijkenissen met de Fortis-zaak. Zo deed Fortis topman Jean-Paul Votron 26 april 2008 de vermaarde uitspraak "Nee, de balans is in orde, absoluut". Twee maanden later kwam Fortis met een pakket aan noodmaatregelen om de balans te versterken. Uit het onderzoeksrapport van de Ondernemingskamer blijkt dat Fortis aandeelhouders syste-

matisch op het verkeerde been zette, waardoor zij miljarden euro's schade leden. De VEB is bezig om de geleden schade vergoed te krijgen van Fortis (nu Ageas). Maar in België loopt ook een strafrechtelijk onderzoek naar de ondergang van Fortis. Mogelijk wacht de heren Jean-Paul Votron, Herman Verwilt, Gilbert Mittler en Maurice Lippens eenzelfde lot als hun voormalige Duitse collega. ■

Verslaafd aan chocola

Een monopolist kan min of meer zijn eigen prijs zetten. Zo moet de Brit Anthony Ward ook gedacht hebben. De hedegefundmanager van Armajaro kocht vorige week vrijdag voor bijna 800 miljoen euro 241.000 ton cacao. Dit is het equivalent van ongeveer de complete Europese cacaovoorraad, oftewel om en nabij 15 procent van het totale wereldaanbod. Een gigantische gok voor een bedrijfje dat nog geen 5 miljoen euro winst maakte het afgelopen jaar. Tot nu toe pakt de gok goed uit: als gevolg van de aankoop steeg de prijs van cacao naar het hoogste niveau sinds 1997. Hoewel Ward technisch gezien geen echte monopolist is, heeft hij nu wel een zo grote positie, dat het niet onmogelijk is dat hij de fabrikanten van chocoladerepen zoals Nestlé, Mars, Kraft en Unilever zou kunnen dwingen om hun prijzen op te voeren.

Maar het gaat niet altijd goed.

In de jaren zeventig probeerden de gebroeders Nelson en Herbert Hunt al het zilver van de wereld op te kopen. Dit ging de Hunts moeilijker af dan gedacht, ze bleven steken op ongeveer de helft van het wereldaanbod (exclusief zilver in handen van overheden). Dit kwam onder andere doordat het wereldwijde aanbod groeide. Door de hoge zilverprijzen gingen veel huishoudens op zoek naar oude zilveren lepeltjes om deze op de markt te brengen. Uiteindelijk gaf nieuwe wetgeving ten aanzien van 'leverage' voor het investeren in grondstoffen de nekslag. Doordat handelaren minder konden lenen, daalde de zilverprijs met 50 procent in vier dagen. Bij elkaar verloren de broers meer dan 1 miljard dollar. Dat Ward nat gaat in de chocola is natuurlijk ook altijd mogelijk. Maar het voordeel van chocola is dat je het altijd kan opeten. ■